

[Ministeren for offentlige arbejder]

nisteren for offentlige arbejder til at give teledistributionerne tilladelse til at oprette og drive fælles antenneanlæg, »alene er at fremme mulighederne for udbredelsen af ny teknik«. Dette er imidlertid ikke i overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslaget og de meget klare svar, ministeren for kulturelle anliggender har givet på udvalgets spørgsmål nr. 1 og nr. 13. I en tilføjelse siger mindretallet, at det dog er »vidende om, at indførelse af den nye teknik i dette tilfælde forudsætter, at der fortsat kan lægges traditionelle kabler på visse strækninger.« Jeg er ubekendt med, hvad ordene »i dette tilfælde« egentlig sigter på.

Det viser, at mindretallets udtalelse er vanskeligt forståelig. Når mindretallet ikke har stillet ændringsforslag til den pågældende bestemmelse i lovforslaget, tillader jeg mig at tage det som udtryk for, at mindretallet ikke har lagt op til en realitetsændring. Skulle der – hvad jeg nu næppe tror – være tale om et forsøg på gennem en sproglig uklarhed at dække over forskellige fortolkningsmuligheder, er man efter min opfattelse i en situation, som er lovteknisk angribelig, og det ønsker jeg i hvert fald ikke at bidrage til.

For at en udtryksform fra mindretallet ikke senere skal give anledning til misforståelser i forbindelse med lovens administration, og for, at der ikke senere skal opstå tvivl om, hvad meningen med vedtagelsen af dette lovforslag er, vil jeg gerne her tilkendegive, at jeg har til hensigt med baggrund i den form, hvori sagen forelægges tinget her ved denne andenbehandling, at administrere lovforslagets bestemmelse, hvis det gennemføres, i nøje overensstemmelse med lovforslagets bemærkninger og de til udvalget afgivne svar.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg vil gerne takke for den positive interesse, som har været vist for dette forslag om nye forsøg med lokalradio og -fjernsyn. Jeg skal svare på et enkelt spørgsmål, som er stillet mig, og give en kort kommentar i øvrigt til ændringsforslagene.

Jeg er blevet bedt om nøjere at præcisere omfanget af de forsøg, vi tænker på. Der er forholdet ganske rigtigt det, at der må være en nedre og en øvre grænse. Den nedre

grænse har vi sat således, at en enkelt ejendom eller en enkelt boligkarré ville være for lidt. Som den øvre grænse har vi sagt, at vi ikke ønsker forsøg, som dækker områder, der svarer til Danmarks Radios distrikter. Det ønsker vi ikke, fordi vi ikke har noget ønske om at konkurrere med Danmarks Radios regionalprogrammer. Det er netop de lokale områder, vi gerne vil gøre forsøg i, hvor et sådant forsøg kan virke styrkende for nærdemokratiet. Nogle af disse lokale forsøg vil meget vel kunne komme til at række ud over kommunegrænser, og de vil også kunne komme til at række ud over amtsgrænser, ikke således, at de omfatter flere amter, men således, at de måske omfatter en del af indtil flere amter. De forsøg, der vil gå over den slags grænser, vil nok først og fremmest blive gennemført ved trådløs programspredning, men måske også forsøg med brug af fællesantenneanlæg kan blive af denne art. Jeg er bestemt ikke modstander af regional fjernsynsvirksomhed, og de nordtyske regionalprogrammer er en udfordring for vores hjemlige programpolitik. Det er en udfordring, som Danmarks Radio i høj grad er opmærksom på, men forsøg i så store områder vil være for bekostelige til, at de overhovedet kan realiseres inden for rammerne af denne lille lov.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Wilhjelm om det ændringsforslag, som i dag er kommet fra VS, at jeg bestemt ikke er uenig i det forhold, at vi med de midler, som er til rådighed, skal bidrage til at støtte oprettelsen af de tekniske anlæg, men jeg kan ikke være enig i, at de 6 mill. kr., som vi i alt regner med at have til rådighed i den 3-årige forsøgsperiode, alene skal bruges dertil. Jeg er enig i, at det meget ofte vil være en opgave for P&T at bistå med eller at oprette sådanne sendere, og at en del af de midler, vi fra kulturministeriets side har til rådighed, kan benyttes dertil. Men jeg kan ikke være enig i, at det alene er P&T, der skal have denne funktion, idet vi mener, at også andre skal kunne gøre det og have tilskud dertil, og idet vi også mener, at der af disse beskedne midler skal kunne dækkes andre områder: studieudstyr, programlægningsassistance o. lign.

Til slut en kort bemærkning om det ændringsforslag, der går ud på, at man i lovteksten eksplicit skal gøre opmærksom på, at